

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 11 Stycznia r. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 2 stycznia. W dzień Nowego roku, W. eley Urzędnicy koronni, Ministrowie, Członkowie Rady Państwa, władze cywilne i wojskowe, osoby plei obojey wstęp do dworu mające, i korpus dyplomatyczny, mieli zaszczyt złożyć życzenia swoje i powinszowanie NN. Cesarzowi, Cesarzowym i Najjaśniejszey Rodzinie Cesarskiej, Wieczorem dany był w pałacu bal wielki maskowy, otwarty dla wszystkich klass, i wieczerza w Eremitażu dla osób zaproszonych. Rozdano więc dwadziestu tysięcy biletów balowych. Miasto było oświecone. (z *Gaz. le Consero. Impar.*)

A U S T R Y A.

(z *Gaz. Warsz.*) *Wiedeń, dnia 2 stycznia.* Dnia 24 z. m. o godzinie 7 rana, zdarzył się niedaleko *Boizen* w *Tyrolu* niesłychany dotąd wypadek. Obszerna łąka będąca przy podworzu włościańskim, rozmiększy od śniegu i deszczu raptem się zawaliła, a porywając z sobą ogromne kawały skał, spadła na dom włościanina, i tylną część jego ze szczeniem zgruchotała. Włościanin z dwoygiem małych dzieci ratował się przytomnością umysłu od widoczney śmierci. Żona jego, która właśnie wtedy paliła w piecu, została zasypaną, i mimo najusilniejszych starań nie można jej było wydobyć.

(pisze gazeta berlińska) wzmogła się nieco nadzieja pokoju, gdyż *Reis-Effendi* podczas ostatnich obrad w *Stambule* mówił tonem umiarkowanym, i kilku członków *Dywanu* odmieniło swe zdanie względem *Ultimatum* Rosyjskiego.

Niech żyją *Turcy!* (pisze gazeta hamburska) odzywa się jedno stronnictwo; niech żyją *Grecy!* woła drugie, nierównie liczniejsze od tamtego. Czy muzułmanina, czy chrześcijanina, zarówno obu duch spekulacyjny używa do swego interesu. Raz slychać, iż *Ultimatum* rosyjskie odrzucono w *Stambule*, drugi raz, iż je przyjęto; trzeci raz, iż wojna już wypowiedziana, a nakoniec, iż wojsko przepравиło się za *Prut*, następny rok wykaże, ile się sprawdzą te wszystkie polityczne proroctwa.

Tryest, dnia 24 grudnia. Czytamy w gazecie tutejszey, iż Grecy zaczęli urządzać półki swoje, a zagraniczni oficerowie, przybywszy przez *Marsylią*, ćwiczą ich w obrótach wojskowych. W *Morei* ogłoszono xięgę praw wojskowych, i korpus artylleryi na sposób europejski urządzono.

Wenecya, dnia 25 grudnia. Wczora ogłoszono tu zapadły d. 22 b. m. wyrok oddzielney kommissyi sądowej, przeciwko 34 oskarżonym o należenie do sekty *Węglarzów*; skazano ich od lat 6 do 20 na robotę w twierdzach, najwyższy sąd *Lombardzko-Wenecki* skazał dawniej 13 na śmierć za zdradę kraju; lecz Cesarz Jmć złagodził tę karę, i trzech najwinniejszych kazał osadzić w *Spielbergu* lub *cytadelli laybachskiej*.

N I E M C Y.

(z *Gaz. Warsz.*) *Od Brzegów Menu, dnia 1 stycznia.* Są teraz w *Kassel* dway ludzie, którzy po długiej niebytności, z dalekich stron do oyczyny wrócili. Pierwszy major *Drost*, biegły oficer artylleryi, zostawał w służbie byłego Króla *haitańskiego*, *Henryka (Christophe)*; i miał stopień jeneralnego dyrektora artylleryi. Ze zaś kilka lat ba-

wił w *St. Domingo*, i był świadkiem wszystkiego co się działo, może więc naydokładniejszą udzielić wiadomość o tamiecznym stanie rzeczy. Przyjęty laskawie od elektora heskiego, wkrótce zapewne umieszczony będzie przyzwoicie w czynney służbie wojskowej. Drugi *P. Eschwege*, znany z pism swoich o mineralogii, udał się przed 15tą laty do *Brezylji*, gdzie rząd portugalski pod korzystnymi warunkami porучzył mu stér kopalni tamiecznych. Po oddaleniu się Króla portugalskiego z *Rio-Janeiro*, przybył przez *Londyn* i *Paryż* do *Kassel*, i w Niemczech czekać będzie, póki się nowy porządek rzeczy w Ameryce południowej nie utwierdzi.

Zmarły oyciec terażniejszego *Xiążęcia Meiningen* (pisze gazeta berlińska) dla tego nazywał syna przyjacielem, aby mu przypominał, iż powinien być przyjacielem narodu swego.

Moguncya, dnia 27 grudnia. Dnia 25 b. m. wieczorem dało się tu uczuć lekkie trzesienie ziemi. (W *Trewirze* była wielka burza w nocy z dnia 24 na 25 i z 28 na 29 grudnia. Niektórzy oraz mieszkańcy uczuli małe trzesienie ziemi).

Bamberg, dnia 25 grudnia. Wczora wieczorem podczas piękney pogody spadła na ziemie w okolicy *Buttenheim* kula ognista, wielkości człowieka, w kierunku od strony północno-wschodniej ku południowo-zachodniej. Światło jej, podobne do błyskawicy, widziano o milę i daley. Wydał huk podobny do wystrzału działowego. Całe zjawisko miało podobieństwo do spadania wielkich kamieni meteorycznych. Dziś barometr tak opadł, iż tego naystarsi ludzie nie pamiętają.

Frankfort, dnia 1 stycznia. Jedna z gazet tutejszych umieściła co następuje pod napisem:

R o k 1 8 2 1

„Dwie są chwile czasu, które zwykle obchodzimy, urodziny i nowy rok. Czyliżby nie wypadało, aby człowiek przytey odmianie zwrócił uwagę na przeszłość, i poza przechodzącemi chmurami szukał stałej gwiazdy? Obecny czas jest godnym zastanowienia. Nie ma podobieństwa do czasów, które niegdyś poruszały kraj, i to, co dawno istniało, niszczyły: bo w nim drzewo oliwne pokoju nie może zapuszczać swoich korzeni w ogrodzie, ale po całej kuli ziemskiej: trudno go przewidzieć; trzeba nawet bystrego oka, aby zobaczyć przeszłość. Przy pomocy pamięci, przytoczymy niektóre wypadki w roku 1821. Neapol, o którym teraz ledwo slychać, zwrócił na początku roku wszystkich oczy na siebie. Wybuchnęła tam nagle rewolucya, lecz ją pierwszy wystrzał działowy uśmierzył. Powstały rozruchy w *Piemontcie*; zaczęły się bez wyrachowania sił, i skończyły z hańbą, jak rewolucya neapolitańska. Gdy się to dzieje, *Portugalia* i *Hiszpania* nie bez zaburzeń postępują drogą, iaka się we *Włoszech* nie udała. Nadużycie samowładności grozi zamienieniem się w nadużycie wolności, które zarówno jest zgubnem dla powszechnego dobra. W *Anglii* na próżno starano się o nadanie swobód katalikom; w okólniku lorda *Castlereagh* zganiono zasady, które uspokoiły *Włochy*; koronacya Króla stała się ważnym wypadkiem przez wyłączenie królowey. O śmierci jej dowiedział się monarcha w podróży do *Irlandyi*. *Jerzy IV* zwiedził także *Hannower*. We *Francyi*, którą jeograficzne położenie od bankructwa czasu ocaliło, i tarcę niepodległości

całemu narodowi powierzyło, ministrowie, nie umiejąc sobie zjednać ani liberalistów, ani rojalistów, przysposobili swój upadek i w miesiącu grudniu zostali odmienionymi. Nayważniejsze wypadki zachodzą w dwóch oddalonych od siebie okolicach, o których dawniej ledwo mówiono. Powstanie w Grecyi przeciwko turkom, oraz ogłoszenie niepodległości nowej Hiszpanii i Peru, mogą mieć skutki, których naybystrzejsze oko przewidzieć nie zdoła. Usiłowania greków, ku pozyskaniu stanu, podobnego do innych oświeconych narodów, nieraz już pomysłnym uwieńczone skutkiem, nadały kołom czasu nowy obrót. Uczucie ludzkości bierze górę, i jedno tylko życzenie słyszeć się daje, aby Grecy mieli zapewniony sobie stan cywilny i wolność życia środków do postępu nauk. W tym także czasie zaszła śmierć Napoleona na skalistej wyspie S. Heleny. Człowiek ten, który wielkość jeniusza swego poświęcił samowładności, i na karę za nieszanowanie praw ludzkich, musiał przeżyć spełnienie olbrzymich swoich zamysłów, umarł, i tylko ziomkowie Franklina uczcili pamięć jego w wolnej północnej Ameryce. Tak w tym, jako i w rozlicznym innym względzie, dzieje roku 1821 wskazują dawną przestrzegającą maxymę Poety: *Discite justitiam moniti et non temnere divos.*

ANGLIA.

(z Gaz. Warsz.) Londyn, dnia 29 grudnia. Przed niejakim czasem biegała pogłoska, iż Król napisał do Margrabiego Hastings (Lorda Moira), aby powrócił z Bengalii, i był przy boku jego. Teraz zaś słychać, iż pólkownik Bloomfield, dotychczasowy towarzysz Monarchy, popadł w nielaskę, i że Królowi podano na jego miejsce Pana Knighton, ze strony Lorda Grenville. Wspomniany pólkownik jest wielkim przyjacielem Lorda Castlereagh. Onegdaj zaszła tu okropna kłótnia między kilkuset Irlandczykami, w domu zajezdnym pod nazwiskiem *Apollo*, który ze szczeniem prawie zburzono. Dwaj policyanci, którzy chcieli przywrócić porządek, musieli wyskoczyć oknem dla ocalenia życia. Leczny nareszcie oddział wojska uśmierzył rozruch.

W nocy z dnia 22 na 23 b. m. piorun zburzył wieżę z latarnią morską w *Dungeness* niedaleko *Ramsgate*, która o 2 mile widzieć się daje.

Do klęsk, jakich Irlandya doznaje od podpalaczy i hultajów, przylączyła się jeszcze powódź, która wielkie szkody zrządziła.

Kommissya w hrabstwie irlandzkiem *Limerick* ukończyła czynności swoje, i odłożyła posiedzenie do 12 stycznia. Skazała 7 ludzi na śmierć. Kapitan *Rock*, którego groźne listy i rozkazy są umieszczone w *Kuryerze*, gazecie ministeryalnej, wyraża w jednym z nich: „Kapitan *Rock* prosi, zachęca, stanowi, pragnie, zaklina i rozkazuje, aby zaległa dziejęcinę za rok 1820 i dawniejsze lata, zapłacono bez zwłoki szanownemu *John Chester*, gineami, suwerynami, papierami bankowymi, lub innemi pieniędzmi, mającemi kurs w Irlandyi. Niechay nikt nie waży się zdzierać tej kartki, która pomy przylepiona być powinna, póki jej deszcz nie zniszczy.”

Listy z Irlandyi donoszą o nowych bezprawnościach i zabójstwach. Dwaj poborcy podatków w hrabstwie *Cavan*, przy pomocy oddziału milicyi, zabrali jednemu cięśli słód, od którego nie uiszcili opłaty. Rozgniewany właściciel porwał strzelbę i zabił sierżanta, lecz sam także zginął. W wielu miejscach rzucano kamieniami na żołnierzy, bito ich kijami, i broń im odebrano. Hultaje szukają ciągle broni i ołowiu po domach. Osobliwszą jest rzecz, iż ci, którzy się na to patrzą, nie chwytają hultajów, ani ich donoszą zwierzchności. Tak się stało przy zabiciu Pana *Keay*. Zabójca uciekł z krwawioną motyką, a nikt go nie chciał przytrzymać.

Od dnia 12 sierpnia do 20 grudnia codziennie prawie był w Szkocyi wicher i deszcz.

Anglicy, którzy już posiadają piórą *Woltera*, *laskę Russa*, *perukę Dalamberta*, i kto wie, co więcej, chcą się także zubożać wcale nadzwyczajną anatomiczną osobliwością, która żyjąc ściągnęła na siebie podziwienie całej Europy. Jest to *gardziel Pani C.* . . . . ., którą pewny lekarz angielski kupił za 25,000 franków, aby po śmierci tej sławnej śpiewaczki czynić mógł anatomiczne postrzeżenia nad tą zadziwiającą krtanią.

D. 1 stycznia. *Kuryer*, który jest gazetą ministeryalną tutejszą, umieścił fałszywe wiadomości z Paryża, iż król francuzki, będąc na radzie ministrów, nagle zachorował, powiedział kilka słów bez zwięzku, a zaprowadzony do pokoju swego, w kilka godzin powrócił do zmysłów. Liczne prace, zmiana ministrów i ostatnie wypadki, nadwładliły zdrowie tego Monarchy. Słychać nawet, iż wspomniany Król na krótki czas przed odmianną ministrów powiedział: *Miło mi było widzieć jeszcze przed śmiercią, jak się Francya po zgonie moim rządzić będzie.*

Czynią tu wielkie zakłady o dalsze wypadki w Turcyi, dając dwa przeciwko jednemu, iż tron dzisiejszego Sultana nie potrwa dłużej, jak do 1 maja.

FRANCYA

(z Gaz. Warsz.) Paryż, dnia 29 grudnia.

Pan Robert Wilson przybył znowu z Londynu do tutejszej stolicy.

Xiężna *Orleans* spodziewa się codziennie pogodu. Dziecię jej ma otrzymać tytuł Xiążęcia lub Xiężny *Aumale*.

Gdy dnia 3 stycznia obchodzić się ma uroczyscie w kościele *ś. Genowefy* święto tej patronki Paryża, wszystkie więc będące tam światowe roboty na płaskorzeźbach, mają być tymczasem deskami zasłonięte. Wezwano artystów, aby dali zdanie, czyli nadal roboty te przy ich odmianie na wyobrażenia religijne, mogą być utrzymane.

Napis rewolucyjny na czole kościoła: *Aux grands hommes la patrie reconnaissante*, zasłonięto czarną tablicą marmurową. W środku kościoła stawiają tymczasem trzy ołtarze. Wieże, które w czasie rewolucyi po części zrucono, mają być do dawnego stanu przywrócone, a nappierwey ma być postawiony krzyż na kopule.

Niejakiego S. . . . pan milionowy w Paryżu, dowiedziawszy się o śmierci Napoleona, uroił sobie w głowie, iż cały swój majątek utracić może. Dla przysposobienia się do niedostatku, prowadzi w jednym tygodniu życie z największym zbytkiem, a w drugim z największą oszczędnością, tak, iż raz pokazuje się xiążęciem, a drugi raz żebrakiem. W tygodniu oszczędności sypia na słomie w izdebce podobnej do więzienia, jada suchy chleb z wodą, i czyta Biblię.

Tęba deputowanych. Na ostatnich sessjach nie ważnego nie zaszło. Pana *Chabrol de Crouzol* obrano tym wice-przesem. Trzema zaś innymi są Panowie: *Debonald*, *Vaublanc* i *Labourdonnaye*. Zpomiedzy petycyji jedna tylko była powodem do niejakich rozpraw. Szło o to, czyli w kupionych lasach narodowych można wyciąć zupełnie drzewo bez dalszego upoważnienia, i grunt obrócić na rolę. Kommissya radziła tę okoliczność odesłać do ministra spraw wewnętrznych, bo inaczej w przeciągu 10 lat wycięto by wszystkie drzewa w lasach.

Dnia 31. Umieszczony w niektórych gazetach tutejszych list prywatny ze *Stambułu* wyraża: „Chrześcijanie żyją tu jak w oyczyźnie swojej. W skutku dyplomatycznych traktatów, które ich oddają pod jurysdykcya posłów właściwego rządu, nie lekają się ani praw, ani władzy urzędników tureckich. Prowadzą więc życie bez przymusu, i ubierają się po europejsku, odtąd,

jak rossyjanie nauczyli Turków szanować narody chrześcijańskie europejskie, przedmieście Pera, gdzie posłowie zagraniczni mieszkają, wystawia zbiór osób ze wszystkich narodów. Widać tam rozmaite ubiory, i słyszeć można mówiących rozmaitemi językami. Witają się tam, biorą za ręce i ściskają, podług zwyczaju w różnych stolicach. Sklepy i składy kupców są tak okazałe, jak w Londynie i Paryżu. Francuzi, Rossyjanie, Anglicy, Austriacy i t. d. zgola wszyscy chrześcijanie, nie okazują ku sobie nienawiści narodowej i przesądów, odwiedzają się i żyją z sobą w największej przyjaźni. Ze względu na braterską jedność, która tam między poddanymi największych Monarchów europejskich panuje, możnaby powiedzieć, iż przedmieście Pera jest podobnym do wyspy ucywilizowanej, otoczonej barbarzyństwem azyatyckim.

WŁOCHY.

(z Gaz. Warsz.) Neapol, dnia 12 grudnia. Utrzymuje się pogłoska, iż rząd nasz chce wziąć na swój żółd 6,000 szwajcarów, a sardyński, 4,000.

Rzym, dnia 19. Pomiedzy bawiącymi tu cudzoziemcami, mało jest Niemców. Rzadko kto zamawia robotę rzeczy kunsztowych. Xiążę Berwick Alba, który dawniej wiele zysku przynosił artyście, podczas teraźniejszej swojej bytności, nie od nich nie kupił. Utworzone towarzystwo każe odkopywać starożytne miasto Falisków.

Jezuici przyymują tu wielu młodzieńców do nowicyatu, i wkrótce zacząć dawać nauki w Collegium Romanum. W Collegium niemieckim mają już 12 uczniów.

Turyń, dnia 20 grudnia. Monarcha nasz odmienił ministrów. Margrabia St. Marsan, minister stanu, został wielkim podkomorzym, a Hrabia Polini ministrem stanu. Hrabiowie Balbo i Caprioglio otrzymali uwolnienie z pensją.

Liwna dnia 20 grudnia. Znajduje się tu (pisze gazeta hamburska) 60 przyjaciół greckich. Są po większej części uzbrojeni, i najęto okręt, na którym za 10 dni popłyną do Morei. Ludzie ci, zebrani z różnych narodów, nie najlepszą po sobie zostawiają pamiętkę. Przybyli prawie o żebranym chlebie, i żyli z jałmużny, której często z grubiaństwem domagali się. Niektórzy z nich chcieli zaprowadzić pewny porządek i karność, lecz im się nie udało, i owszem sprawiło pojedynek między oficerem z północnych Niemiec, nazwiskiem Chevalier i porucznikiem pruskim Leskim, z których ostatni mocno ranionym został. Teraz atoli wpro, wadzono niejaki porządek. Kilku oficerów włoskich, którzy naprzód chcieli się złączyć z przyjaciółmi greckimi, odmienili swój zamiar, i udają się do Hiszpanii.

WYSPY JONSKIE.

(z Gaz. Warsz.) Zante dnia 4 grudnia. Stan naszej wyspy nie jest najlepszy. Większą część najznakomitszych mieszkańców uwięziono. Nie wiemy, ani występkę, o który są oskarżeni, ani losu, jaki ich czeka. Kommissye wojskowe skazały wielu włościan na śmierć; trupy ich wrzucono do żelaznych klatek, w których, do dzisiejszego dnia są wystawione na wzgórkach, dla zagrożenia ludowi podobnym losem. Po tych okropnościach nakazał rząd powszechne rozbrojenie na całej wyspie. Mieszkańcy tutejsi, lubo ze szemraniem, dopełnili tego zalecenia; lecz wieśniacy czynią dotąd opór, i odebranie sobie broni uważają za największą hańbę. Rząd chcąc ich przymusić, użył innego środka; wozwał najwyższych obywateli, aby się zgromadzili w kościele; tam porwano ich jako zakładników, i osadzono w cytadeli pod strażą. Jest ich 54. Mimo tego jednak włościanie nie oddają broni. Sprowadzono więcej wojska angielskiego; eskadra złożona z fregat i okrętów wojennych wymierzyła działa swoje ku miastu. Zgola, wszędzie widać tylko uzbrajania wojenne. Zdaje się, jakoby wyspa była oblężona. Wielu

mieszkańców dobrowolnie się oddało. Zaburzenie umysłów nie łatwo może być przytłumione.

TURCYA.

(z Gaz. Warsz.) Stambul dnia 30 listopada. Od czasu, jak posłowie francuzcy zaczęli znajdować się przy dworze tureckim, żaden z nich nie był z tak wielką życzliwością oczekiwany, jak teraźniejszy poseł Latour-Maubourg. Wszyscy agenci francuzcy na Wschodzie wyglądają go z niecierpliwością, a wielu aż tu na spotkanie jego wyjechało. Od niejakiego czasu, Turcy stali się znowu zuchwałymi i znieważają chrześcijan, których wielu pałazami pokaleczyli.

Wojsko tureckie wystawia osobliwszy widok, i bardziej podobne jest do maskarady, jak do wojska. Jeden żołnierz ma ubiór błękitny, drugi czerwony, a trzeci biały, jeden niesie niezmiernie długą strzelbę, a drugi tuż przy nim ma malenki karabinek, za którym idzie trzeci uzbrojony pistoletem za pasem; inni znowu noszą tylko pałasz, lub noże w kraju swym używane, zwane yatagan; nakoniec jeden żołnierz jest pieszo, drugi konno; jeden jedzie na osle, drugi na mule.

Dnia 9 grudnia. Wcale niespodzianie, po przyjęciu noty Lorda Strangford, który potem miał kilka rozmów z Reis-Elendim, zmienili ministrowie tureccy swój sposób myślenia, i uczynili oświadczenia więcej sprzyjające pokojowi, niż te, które w końcu miesiąca listopada objawili. Lord Strangford zyskał przez to wielki wpływ u Porty, i układy po raz drugi wzięły pomyślniejszy obrót. Ale, podług zdania wielu osób, ułatwienie zatargów w dobrym sposobie, dozna niemałej trudności. Rozmaite są domysły względem takowej odmiany tonu ministrów tureckich.

Od granic tureckich dnia 21 grudnia. Potwierdziła się wiadomość o zdobyciu przez Greków twierdzy Arta i zatoki Ambrakuckiej. Nadeszła ona do Akarnanii przez list pisany z pola bitwy pod Dragomeste. Naywaleczniejszymi i nayprzeznorniejszymi w tym zdarzeniu okazali się: kapitanowie, Gianeka Hiskos, Gogos i Gianeka Rhangkos. Pierwszy z 700 ludźmi zdobył szturmem szczyt wzgórek s. Teodora, Rhangkos opanował wzgórek z wiatrakami, a Gogos, most. Wszystko to nastąpiło podług ułożonego planu w jednym dniu. Skoro oba wzmiankowane wzgórki, które wazka dolina od twierdzy przedziela, dostały się w moc Greków; zaczęto dzielnie strzelać do części murów twierdzy, którą bombami zburzono. Poszli potem Grecy do szturmów. Z dobytym orężem, wdarli się przez wyłom i opanowali całą twierdzę. Basza Ismael, który tam był zamknięty, został wzięty w niewolę i w kaydany okuty. Następnie rozdzielili się zwycięzcy; jedna połowa udała się na wzmoocnienie korpusu oblegającego Preveza, a druga do korpusu oblegającego Boniza. Niektóre listy pisane z Korfu donoszą, iż Churschid Basza zdobył Litharizę; lecz że inne listy milczą o tym ważnym wypadku, podlega to więc wątpliwości. Lithariza jest warownym wzgórkami w Janinie, nazwanym od skały, na której są szczyty. Górą nad twierdzą w dole będącą; że zaś zdobycie jej, może za sobą pociągnąć upadek starego Alego Baszy Janiny, gdyby więc wypadek ten był prawdziwym, mielibyśmy pewniejsze wiadomości. Z temi wszystkimi, Grecy mają ciągle Alego Baszę w podejrzeniu. W doniesieniach swoich nazywają go zdraycą, zuchwalcem, intrygantem, i zdaje się, iż nie bardzo są skorzy w ocaleniu go od upadku.

Po pierwszym firmanie rządu tureckiego, nakazującym powszechne uzbrojenie muzułmanów, wyszedł drugi, w którym żali się Sultan na wolność, z jaką bierze swój skutek. Miota dalej obelgi na Greków i kończy się temi słowy: „Czemuż ociągacie się wyjść naprzeciw waszym nieprzyjaciółom? Coż was może zatrzymać? Jeżeli, jak o tem nie wątpię, Allah da wam zwycięstwo, będziecie mieli podostatkiem złota, bogactw i kobięt, wyćpicie oraz krzywoprzysiężki i bezbożny naród grecki, nieprzyjazy Prorokowi naszemu. Jeżeli zaś w boju polegniecie, wiecie, jaki los zapę-

wnia *Mahomet* obrońcom alkoranu, i że śmierć bohatyrska gładzi wszystkie grzechy człowieka."

Słychać, iż *Tomasz Gordon*, dowódca *Tri-polizy*, został otruty.

Listy kupieckie z rozmaitych miejsc odebrane, zgodnie donoszą, iż Grecy zdobyli szturmem miasto *Patras*, przyciem osadę turecką ze 3000 złożoną w pień wycięli. Donoszą z *Liworny*, że tam już wsiadło 800 przyjaciół Greków na okręty, chcąc płynąć do Morei; liczba ta jednak zdaje się przesadzona. Tameczne domy handlowe Greków, znacznie wspierają sprawę swoich ziomków.

W północnej Albanii, która tak długo była spokojną, gdy się inne prowincje burzyły, jeden okrąg po drugim powstaje przeciwko Turcyi i ogłasza się niepodległym. Powstanie zaczęło się między *Alesio* i *Descagino*, i rozszerzyło ku południowi. Główne jego siedlisko jest teraz w *Petrella*, i wiele pokoleń albańskich wysłało tam deputowanych, dla naradzenia się względem wspólnej obrony i użycia stosownych środków. Zdaje się, iż pokolenia te albańskie, są w dobrém porozumieniu z *Baszą Skutary*, którego *Porta* miała wysłać na uśmierzenie rozruchów.

A Z Y A.

(z *Gaz. Warsz.*) *Smyrna* dnia 24 listopada. Od sześciu miesięcy okropny jest stan tutejszego miasta. Po kilkunastu dniach spokoju, powstają nowe większe burze. Turcy wywierają często gniew swój na nieszczęśliwych chrześcijan; lecz najczęściej Grecy są ofiarą ich zemsty. Dnia 17 b. m. w części miasta, gdzie chrześcijanie mieszkają, nikczemny Turk zabił poddanego austriackiego. Zbojca nie ukrył się nawet, bo wiedział, iż kary lękać się nie potrzebuje. Konsul austriacki domagał się potem zadośćuczynienia, czego mu z przyczyn nieznaczających odmówiono. Wszyscy zaś Europejczycy, widząc przez to życie swoje zagrożone, wzięli się do broni. W następnych dniach kilku pijanych Turków napadło na Greków, ci bronili się; z obu stron nadeszły posiłki; zaczęto strzelać, i wiele ludzi zginęło.

Odebraliśmy tu wiadomość z *Chios*, iż Grecy opanowali już całą *Kandyę*. Twierdza tylko jest jeszcze w mocy Turków i ma być na 25 lat we wszystko opatrzona.

Dnia 30. Od d. 20 do 28 b. m. trwała rzecz okropna. Fanatyczni Turcy mordowali bez wyjątku wszystkich chrześcijan, którzy im się nawinęli. Postępowanie Anglików wzbudziło wielką niechęć; gdy bowiem nieszczęśliwi Grecy zaczęli wsiadać na łodzie dla schronienia się na okręty w porcie stojące, flota angielska wypłynęła na morze, a to dla tego, żeby z Turkami nie poróżniła się. Większą ludzkość i szlachetność umysłu okazali Francuzi i Austriacy. Fregata austriacka *Lipok*, napelniona była nieszczęśliwymi Grekami, którzy potrafili umknąć przed wściekłością Turków.

Bagdad dnia 28 września. Wchodząc Persowie do kraju tureckiego, pędzili przed sobą mieszkańców prowincyi *Kurdistan* i części tutejszej prowincyi *Iruk Arabi*, której stolicą jest *Bagdad*. Zajęli oraz kilka miast. Inny korpus perski, ciągnący z okolic *Korna* w górę rzeki *Tygrys*, stanął dnia 10 września obóz na zwaliskach *Babilonu* niedaleko *Hilla*. *Basza* tutejszy, uwiadomiony o tych klęskach, zebrał naprędce 20,000 wojska, i wzięwszy 30 dział polowych, ruszył przeciwko Persom; lecz porażony od przewyższającej siły nieprzyjacielskiej, wszystko utracił. Chociaż dziś *Bagdad*, mający ledwo 20,000 ludności, nie jest już dawną stolicą kalifów, która liczyła 2 miliony mieszkańców, 100,000 meczetów, 80,000 składów na towary, i na które obejście trzeba było 3 dni i 3 nocy, jest przecież ważnym dla swojej twierdzy i położenia, tym bardziej, iż tam mieszkał *Ali*, prorok perski. Zdaje się więc, iż Persowie zechcą zdobyć *Bagdad*, i w nim się usadowić.

HISZPANIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Madryt* dnia 17 grudnia. W dniach 13, 14 i 15 b. m. obradowały stany nad

raportem kommisyyi o stanie kraju. Zaraz po rozpoczęciu ich dnia 13, minister spraw wewnętrznych (*Felice*) oświadczył, iż w skutku rozkazu królewskiego, Ministrowie będą tylko odpowiadać na zarzuty, które się w drugiej części rozpieczętowanego raportu znajdują, lubo i te okazują się niesłusznymi i bezzasadnymi. *P. Calatrava* odpowiedział, iż kommisya nie trudniła się bynajmniej czynieniem zarzutów ministrom, i że dla tego odpowiadać na nie, nie mają potrzeby, tym bardziej, że teraźniejsze stany są nadzwyczajnymi, a ministrowie tylko przez zwyczajne oskarżonymi być mogą; że wreszcie kommisya w krótkości tylko wystawiła powody, dla których ministrowie stracili zaufanie narodu. Następnie ministrowie *Felice* i *Pelegrin* przedsięwzięli trudny zamiar usprawiedliwienia siebie i kolegów swoich. Pierwszy zwał całą winę i wszystkie zarzuty na przeszłych ministrów; rozbił je oraz w szczególności wszystkie zarzuty objęte w raporcie. Drugi minister, wskazał następne przyczyny obecnego nieszczęścia: 1) powszechny duch niechęci; 2) nowo utworzone urzędy wzniewające ambicję; 3) próżność zjednania sobie znaczenia przez przesadzone wyobrażenia; 4) nadużycie wolności druku; 5) brak kredytu publicznego; 6) nowy systemat skarbowy; 7) słabość władzy sądowniczej. Dnia 14 tenże minister przydał do tego inne przyczyny, jako to: zniesienie klasztorów, prawo o dobrach narodowych i lenności. Po nim mówił z zapalem *P. Romero Alpuente*. Powstawał kolejno na wszystkich ministrów; na ministra wojny za to, iż zamiast zasłużonych oficerów podaje paziów królewskich do wyższych stopni; na ministra spraw wewnętrznych za to, iż przez swoje postępowanie sprawił nieszczęście Hiszpanii; na ministra interesów zagranicznych, iż że wybrał agentów dyplomatycznych do *Rzymu*, *Paryża* i *Lisbony*; wreszcie na ministra sprawiedliwości, iż sprawy niezmiennie się przewlekają. Zalił się dalej na obelgi uczynione generałowi *Riego* i uwięzienie mówców klubu *Złoty Fontanny*. Nazwał także teraźniejszych ministrów agentami nieprzyjaciół systematu konstytucyjnego, i nieprzyjaciółmi oyczyzny, którzy chcą Hiszpanię okuć w nowe więzy. Najmocniej zaś powstawał na ministra skarbu. Inny członek *Ochoa* wyraził, iż ministrowie mogą wprawdzie rozdawać urzędy, ale nigdy przez to nie potrafiliby sobie zjednać 70,000 zwolenników, gdy tymczasem deputowani są mianowani stróżami Hiszpanii od 70,000 obywateli!

Większością nareszcie 104 kresiek przeciwko 59 przyjęły stany wniosek kommisyyi względem adresu do Króla z prośbą o odwołanie ministrów. Pierwey zaś były burzliwe obrady; rozmaite wyrzuty czyniono ministrom, jako to, iż przeszkodzili narodowi w okazaniu wdzięczności jego dla generała *Riego*, którego od publicznych urzędów usunęli. Ministrowie bronili się, lecz napróżno. Deputowany *Nevaz* powstawał mocno przeciwko wpływowi Mocarstw zagranicznych chcących odmienić konstytucyę hiszpańską. Twierdził, iż obcy wysłańcy znajdują się jeszcze w Hiszpanii.

Potwierdza się wiadomość, iż generał *Mina* zdał dowództwo w Galicyi generałowi *Latre*, i że dawny porządek w tej prowincyi zupełnie przywrócono. Wyjechał potem *Mina* z *Korunny* do *Siguenza*.

Don Juan Romarata, którego sobie mieszkańcy w *Kadyksie* życzyli zostać mianowanym dowódcą tamecznym.

Irun dnia 22 grudnia. Korpus rojalistowski, tworzący się w Nawarze, wynosi 1500 ludzi i zostaje pod rozkazami junty apostolskiej, mającej swoje siedlisko w *Roncal*. Rojalści opanowali dolinę *Roncevaux*, i rozciągają się od *Bearn* do granicy francuskiej. Jeden z ich dowódców, nazwiskiem *Gruchar*, podczas wojny przeciw *Bonapartemu* zostawał pod dowództwem generała *Miny*. Niektóre oddziały w Biskai, Guipuscoa i Alawy, odebrały rozkaz udania się do Nawarry dla dania oporu rojalistom; przybył tam jeden pólk z *Vitortoryi*. Gdy wśród odgłosu pieśni *Tragala* przechodził przez *Tolozę*, muzyka ta sprawiła takie wrażenie na mieszkańcach, iż wzięli się do broni.

DODATEK.

Wilno dnia 11 Stycznia 1821 Roku v. s.

O s w i a d c z e n i e.

5 Oświadczenie imieniem WWJPP. Eustazego b. Assessora i Angeli z Kozierowskich Małżonków, Mikołaja Regenta Grodzkiego Powiatu Rosieńskiego, i Jana Rotm. braci Stankowiczów, przeciwko WJP. Andrzejowi Stankowiczowi b. Sędziemu Granicznemu Rosieńskiemu w odpowiedzi na niesłuszne stryja żale, miotane obelgi, i rozgłaszane pomawiania, z usprawiedliwieniem się w następnej osnowie rzeczy zawarte, ile byłoby i prawdziwem w oczach moralnego świata wykroczeniem, i smutną praw ludzkości obrazą, uciskać synowcom stryja swojego; tak, gdy to jest mimo wszelką prawdę i oczywistość, przez W. Andrzeja Stankowicza stryja oświadczających się, opacznie przed publicznością wystawianem, tyle oświadczającym się czyni nadziei, iż nie same żale i miotane obelgi, z nieukontentowania i uniesień zapędnego i do żadnych układów zbliżyć się niechającego stryja pochodzące, nądy w publiczności wzgląd i uwagę, lecz i rzetelne w czystej prawdzie przynoszące się zjedna wiarę, usprawiedliwienie, które na istotnym wykładzie interesu zakładają, a nim do niego przyjdzie niemożę oświadczający się i tej pierwszej zamilczeć uwagi, iż w kraju oświeconym i prawami rządym, czyż podobieństwem jest, aby synowcom z samej tylko chęci zagarnienia nieprawnego stryji majątku (jak wyobraża), mimo władze krajowe i zabezpieczenie każdego, tak niesprawiedliwie onego uciskali? Lecz to jest w źródle samej prawdy niezawodnem: że oświadczający się Stankowiczowie, jak najprzód Eustazy i Angeli z Kozierowskich małżonkowie, za wolą i prozbą samego stryja opłaciwszy onego rzetelnych wierzyteli i remanenta skarbowe, w summie nawet wartość majątku przechodzącej, po rozprawieniu się oraz w Sądzie kompromissarskim, z osob słusznych i w obywatelstwie wysoko poważanych, złożonym, dobra dziedziczne Kiawkałe z ich atynencyami w powiecie Rosieńskim leżące, słusznie i sprawiedliwie possydują; tak powtórę Mikołaj ze względów dobrowolnych tegoż stryja otrzymawszy w skutku dawnej jego i ciągłej bez prozb i nalegania obietnicy dar tychże dóbr Kiawkał dziedzictwa, przy zostawieniu sobie dożywocia, a Jan będąc obcym w tej rzeczy, i za to samo tylko, że jest synowcem, również niesprawiedliwie oskarżony, i do procederu powołany, oba ostatni bracia w najmniejszym punkcie i szczegule majątku stryja się nie tknęli, i do jego wydalenia nie byli powołani; a wszyscy oświadczający się, co ze smutkiem wyznać muszą, że gdy stryjiowi, nie udało się odrzuconemi przez rząd krajowy projektami swoich dębitów i ciężarów pokassować, i przyszło majątek pod satysfakcyą wierzyteli oddać, wówczas, z nowego planu odzyskania zadłużonego majątku, zostali najniesłusznie przez stryja okropnością skargi żalów spotwarzeni i pomowieni, sądził bowiem stryja zapędny, że samą mnogością wymyślnych skarg, żalów i pretensyów zatruwając synowców, wymoże od nich napowrót własnym ich funduszem oswobodzony majątek, a dla lepszej swych planów ekzekucyi, i kształtniejszego skarg ubarwienia, wymógł jeszcze podejście od siostry

swojej, a ciotki oświadczających się W. Elżbiety z Stankowiczów Woytkiewiczowej porucznikowej, kobity wiekiem obciążonej i słabej, z krzywdą jej samej i syna nieletniego do doyscia lat 25ciu całego funduszu plenipotencyjne zrzeczenie się, aby ze źródła tego mógł krzywdzący wszystkich popierać proceder, i znaleźć jeszcze z krzywdą prawdziwych wierzyteli, i wyrzeczonego się prawnie na Kiawkałach synowcowi dziedzictwa, kredyć podstępny, i nieprawne oraz kondyktowe nowych długów zaciągnięcie, w zamiarze przeto powszechnego uwiadomienia, o niemożności kredytowania W. Andrzejowi Stankowiczowi Sędziemu b. Granicznemu Rosieńskiemu, na ewikcyą dóbr Kiawkał i plenipotencyjnego od siostry swojej zrzeczenia się, jako też w niesłusznych zarzutach i wymyślnych skargach stryja usprawiedliwienia się, niniejsze przed urzędem i publicznością oświadczający się czynią zażalenie, które w osobie własnej jako aktor, a w imieniu dalszego rodzeństwa jako uproszony podpisał. 1821 roku miesiąca września 3 dnia.

Mikołaj Stankowicz Regent Grodz. Ptu Ros.
Jeet w aktach świadczę Antoni Paszkiewicz
Ziem. Ros. Regent.

Roku 1821 grudnia 20 dnia na Sądzie Ziemskim Ptu Rosień. stawając osobiście WJP. Wincenty Ukryn adwokat, takowe oświadczenie do akt sądowinie podał, przyjąto. Prezydent Ziem. Ptu Rosień. Jan Kalinowski. Sędzia Ziem. Rosieński Kazimierz Jurewicz. Pisarz Ziemski Ignacy Giedgowd.

Roku 1821 grudnia 20 dnia, takowe oświadczenie w Kuryerze Litewskim zamieszcć można zaświadczaam. Prezydent Ziem. Ptu Rosieńskiego
Jan Kalinowski.

Publiczna Przedaż.

2 Od wileńskiej składowej Tamożni ogłasza się: iż w teyże Tamożni d. 11, 16 i 23 teraźniejszego miesiąca january, rano o godzinie 8, będą przedawać się z publicznego targu następujące skonfiskowane towary, a mianowicie: kipernego, nankinu 5 sztuczek, miarą 175 arszynów, dymki kolorowej 2 sztuczki, 3 reszty 100 arszynów, kartunu 7 sztuk 2 reszty 280 arszynów, naboyki 12 sztuczek 462 arszyn, materyi bawełnicznej tkaney nazywającej się linham 4 sztuki i reszta 185 arszyn, kartunu 1 sztuka i reszta 33 arszyn, chustek bawełnicznych nabijanych 21 sztuk, kręconego jedwabiu 1 paczek, chustek małych jedwabnych czarnych gładko- i tkanych 16 sztuk, chustek półnicianskich kolorowych 12 sztuk, nowy talis 1 i stare 1, stare koszule, stara czapka futrzana z czarnym aksamitnym wierzchem, para starych welnianych pończoch. Roku 1822 january 5 dnia. Zarządzający fon Smitten.
Sekretarz Perfiljew.

W e z w a n i e.

1 Konsystorz Rzymsko-Katolicki Wileński ogłasza półroczny termin urodzonemu Onufremu Doweykowi do stannosci w swym Sądzie przez siebie lub prawnie umocowanego plenipotentą dla rósprawy o nieważność małżeńskiego slubu z żoną Anną z Jankowskich Doweykową; po upłynieniu jakowego terminu, taż sprawa chociażby pod niestannosc pozwanego, przy zastępstwie podług praw

przysięgłego obrońcy, ostatecznie przeprowadzoną i rozsządzoną zostanie.

Assesor Kanonik Wileń X Mateusz Szatynski.
Sekretarz Wincenty Stefanowicz.

Do dzierżawy.

2 Folwark Bojutele w powiecie Zawileyskim o mil 7 od miasta Wilna nad rzeką Zeimianą położony, mający wysiewu ozimego beczek 10 z odpowiednią robocizną oraz więcej 200 wozów siana ukosu, z kilku karczmami i mieszkańcami czynszowemi jest do zastawienia, lub aredowania, drugi także folwark atynencyonalny od Buywidziszek, mający wysiewu ozimego beczek trzynastie z odpowiednią robocizną, oraz ukosu siana wozów 200 dobrze obudowany o pułtorey mili od miasta Wilna położony, jest równie do zastawienia lub aredowania, przeznaczony, życzący sobie wchodzić o takowe folwarki w układy, znajdą poszczególnie objaśnienia u W. Józefa Polonskiego Regenta Kommissyi Radziwiłowskiej w domu JW. Senatora Ogńskiego przy ulicy Ogńska zwanej pod N. 255. mieszkającego:

P o z e w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI Samowładnego Całą Rosyą etc. etc. etc.

2. Urodzonym Xiędzu Stefanowi Reczyńskiemu Wileńskiemu i Xiędzu Stefanowi Chodorowskiemu Białoruskiemu, seniorom Ewangelicko reformowanego Kościoła, oraz Floryanowi Adamowiczowi Ekonomowi Dociskiemu, pozew przed Sąd ziemski Pittu Lidzkiego na kadencyą następującą Trzykrólską w Roku 1822 januarii 7 rozpocząć się i sądzić się mającą, z instancyi urodzonych Kazimierza b. Sędziego Ziem. Lidz. iako Oyca i naturalnego opiekuna a Kazimierzy Sędzianki mało letniey Córki iako aktorki interessu Kamińskich z referencyą do oświadczenia w Roku 1821 julii 23 w Aktach Ziem. Lidzkich przez Zaltego i Kamierza Kamińskiego zapisanego, i do innych dowodów na Sąd przynieść się mających, wynosi się oto: Zeszły Jan z Białoszewa Cedrowski Pułkownik Woysk Polskich sam ieden posiadał dziedzicznym Aktorstwem folwark Dociszki zwany, w Lidzkim Powiecie leżący, od zeszłych Józefa i Adama Czarnych Zawiszów Starościców Pucilańskich w Roku 1806 marca 19 nabyty po rzeczonym Pułkowniku Cedrowskim, pozostała iedyną Sukcessorką Córka jego zeszła Konstancya z Cedrowskich Kamińska Zaltego Kamińskiego żona, a Zalley Kamińskiej matka. pomieniona Konstancya z Cedrowskich Kamińska przez szczególne tytuły uczucia osobiste, iakie miała dla matki swojej zeszłej niedawno Johanny z Stryeńskich Cedrowskiej Pułkownikowej Woysk Polskich, dokumentem 1815 Roku febr. 9 formalnie sporządzonym i przyznanym, nadała pomienionej matce swojej Pułkownikowej Cedrowskiej dożywocie nad rzeczonym majątkiem Dociszki zwanym, ukończyła dnie życia swojego pomieniona Konstancya z Cedrowskich Kamińska zostawiając iedyną sukcesorką wszelkiego majątku z głowy Jana Cedrowskiego Pułkownika w osobie Córki swojej żalującej Kazimierzy Kamińskiej, z takiego tedy wyvodu formalnemi dokumentami sprawdzanego, to się wyswieca, że zeszła Johanna Cedrowska Pułkownikowa nie miała dla siebie Aktorstwa w majątku Dociszkach, a z uczynności Córki swojej Konstancyi z Cedrowskich Kamińskiej władając dożywotnie Dociszkami, nie zebrała dla siebie sumownego majątku, i po zgonie swoim w Roku

1821 in julio nastalym, nie zostawiła osobistego funduszu. Mimo to wszakże znalazł się testament zeszłej Pułkownikowej Cedrowskiej pod datą 1820 Roku augusta 9 napisany, a 1821 Roku julii 7 do Akt Ziem. Lidzk. oddany i wprowadzony, którym testamentem zeszła Pułkownikowa Cedrowska rozpisując znaczące summy różnym osobom, między tymi obżałowanemu W. T. Xiędzu Reczyńskiemu czer. złotych 100, obżałowanemu W. T. Xiędzu Chodorowskiemu czer. złotych 100 i złotych 500, oraz obżałowanemu W. T. Floryanowi Adamowiczowi czer. złotych 200, i część rozmaitey ruchomości funduszy jemuż w należeniu niewiadomo z iakiego powodu przyznała, a tych swoich rozporządzeń podobnie niewłaściwemi dokumentami, satysfakcyą na Maiątku Dociszkach ukazała, znający stan interessów i sytuacji zeszłej Pułkownikowej Cedrowskiej, rzekli się dobrowolnie rozporządzeń teyże Pułkownikowej Cedrowskiej, a gdy obżałowani WW. Xięża Seniorowie Reczyński i Chodorowski, oraz Floryan Adamowicz przy tych rozporządzeniach Pułkownikowej Cedrowskiej zamierzając utrzymywać się, i z o. nych szukać dla siebie skutku, przeto żalujący delatorowie zmuszeni szukać krokiem prawnym zniszczenia nie należnych dokumentów przez zeszłą Pułkownikową Cedrowską podziałanych, i uwolnienia majątku Dociszek od narzuconych niewolnie obcych ciężarów, pozywają abżałowanych WW. przed Sąd Ziemski Lidzki zakładając następne prozby: Ante omnia przyznania Aktorstwa majątku Dociszek dla żalującej Kazimierzy Kamińskiej, uwolnienia tegoż majątku od wszelkich długów i zapisów zeszłej Pułkownikowej Cedrowskiej, znikczemnienia tych wszystkich dokumentów przez Pułkownikową Cedrowską podziałanych, któreby majątek Dociszki do jey nienależący, obarczać miały, nakazania ich zwrotu w Oryginalach, i z Akt eliminaty w tym celu naznaczenia na obżałowanych komportacyi wszelkich obligów, kart i w iakimkolwiek tytule dokumentów, przez zeszłą Pułkownikową Cedrowską dla obżałowanych poczynionych i powydawanych, Sądzenia na obżałowanych expensow prawnych i tego wszystkiego decydowania co czasu sprawy prozonom i dowiedzionem będzie z wolną poprawą żaloby.

Roku 1821 xbra 20 Dnia wozny niżej piszący się świadeżę, iż tego poziwu w sprawie Wielmożnych Kazimierza b. Sędziego ziem. Lidzkiego iako oyca i naturalnego opiekuna, a Kazimierzy Sędzianki małoletniey córki iako Aktorki interessu, Kamińskich po WW. JJ. Xięży Stefana Reczyńskiego Wileńskiego, i Stefana Chodorowskiego Białoruskiego, seniorów ewangelicko reformowanego Kościoła, oraz po JPana Floryana Adamowicza ekonoma dociskiego przed Sąd ziem. pttu. Lidzkiego na kadencyą następną trzykrólską w Roku 1822 januaryi 7 w mieście Lidzie rozpocząć się i sądzić się mającą, wyniesionego, kopii dwie, iedną W. Adamowiczowi oczewisto w majątności Dociszkach w Lidzkim Powiecie leżącej w ręce podałem, drugą WW. JJ. Xiężom Reczyńskiemu i Chodorowskiemu seniorom iako nie mającym w Gubernii Grodzieńskiej i w powiecie Lidzkim osiadłości, do drzwi Sądowych ziemskich w mieście Lidzie przybiłem, a dla pewnego tych osob uwiadomienia, sam autentyk po zeznaniu onego w aktach ziem. Lidzkich do gazet Kuryera Litewskie.

go dla trzykrotnego ogłoszenia przesyłam. Datt
ut supra Michał Rucki w P. L.

Roku 1821 decembra 21 dnia przed aktami
ziemskimi powiatu Lidzkiego osobiście stanąw-
szy wyżej podpisany wozny ten kwitrellacyyny
podanego pozwu urzędownie zeznał, przyjąłem
w akta umieściłem o zgodności z księgami i o
opłacie poszlin pieczętnych świadczę

Michał Dziewiałtowski Gintowtt Regent Z.
P. Lidz.

Takowy pozew współ zrellacją Wozeh-
ską zeznaną, że wolno drukować i do Gazety
Kuryera Litewskiego umieścić poświadczam.

Jakób Różyc Halicki Pisarz Ziemski powiatu
Lidzkiego.

O s w i a d c z e n i e.

2. Excerpt oświadczenia z protokołu poto-
cznego Sądu Ziem. pttu Zawileyskiego w dacie po-
niżej zapisanego, podpieczęcią urzędową stronie
rekwirującą w Roku 1822 januarii wydan.

Roku 1822 mca. januaryi 4tego dnia
w Imieniu JW. Wincentego Wołodkowicza b.
Prezydenta pierwszego Departamentu Gubernii
Mińskiej, na mocy plenipotencyi dnia 7 decem-
bra ominionego roku wydanej, i w ziemstwie
Mińskim przyznanej, Walenty Zambrzycki b. pod-
sędek ziem. Miński czyni naysolenniejsze oświad-
czenie, z następnego powodu: Sąd taxatorsko ex-
dywizorski w majątności Kobylniku były dekre-
tem swym dnia 17 nowembra 1821 zapadłym,
rozdzieliwszy do Skarbu Monarszego zaległe, a
na Błoznikach w Guberni Mińskiej w pcie
Dziśnieńskim liczące się remanenta na ogólnych
pretensorów do massy JW. Jana Świętorzeckiego
b. w. Marszałka pttu Zawileyskiego stosunek mają-
cych tychże kredytorów biorących schedy, na
termin 15 decembra ominionego roku, do opła-
ty proporcjonalney illości na zaspokoienie Skar-
bu Monarszego pod kwit JW Wołodkowicza Pre-
zydenta i depar. gubernii Mińskiej obowiązali i
w przypadku niezuiszczenia tego warunku exte-
nuacją sched zawod czyniących, zabezpieczył. ob-
żałowan. JWW. i WW. Schedaryuszowie Ko-
bylniccy najmniejzszey akuratności, prócz W.
Fabiana Świętorzeckiego podsędku Mińskiego,
w dopełnieniu satysfakcyi dekrétowi, nieokazali,
żaden z nich na naznaczony termin do Dżisny
należności nieopłacił, a takim postępowaniem
zapowiadając żałmu wiele nieprzyjemności,
jako posiadającemu fundum Błoznik ewikcyi
skarbowey uległych na exekucyę, narastanie pen
i tysiączne niespokojności narażacie, żałujący
dellator zwykły po obywatelsku traktować inte-
ressa, nie chwytając się ostatecznego środka dekre-
tem exdywizorskim sobie zawarowanego i do
piątego februaryi terażniejszego Roku oświad-
czając cierpliwość, wnosząc należność z nasta-
jącemi penami zamierza, lecz że po upłynionym
terminie rygor prawa rozciągnięty, nieakuratni
Schedaryuszowie sami sobie przypisać zechcą i
wszelkich strat i expensów będąc przyczyną, sta-
ną się odpowiedzialnemi uczestnikami, niniey-
szem oświadczeniem przed powszechnością zapo-
wiada i dla dójścia wszystkim do wiadomości
przez Kuryera Litewskiego awizować postana-
wia. W protokule (podpisano) Walenty Zambrzy-
cki były Miński Podsędek. Działo się w mieście po-
wiatowem Swiencianach.

Zgodno z protokołem potocznym świadczę
Julian Narkiewicz Regent ziem. Zawileyski.

Takowe oświadczenie może być umieszczo-
ne w Kuryerze Litewskim poświadczam Józef
Bukowski pisarz ziem. Zawileyski.

O b w i e s z c z e n i e.

2. Wincenty Dowgialło prezydent ziemski
zawileyski, Michał Sawicki prezydent wileński,
Aloizy Jankowski sędzia ziemski oszmiański, Józef
Skarzyski sędzia ziemski trocki, Szymon Kul-
wiec sędzia grodzki kowieński i Paweł Smigielski
sędzia grodzki brasławski.

Oznajmujemy tym naszym urzędowym ob-
wieszczyzmy listem JWW. i WW. Ludwikowi
Gielgudowi strażnikowi W. Xstwa Litt z jednej
strony, a zaś Eustachemu i Emilii z Gorskich Chra-
powickim podkomorzym b. szawel, Józefowi i Ele-
onorze z Gielgudow Wereszczynskim starostom
upitskim, Maryannie z Kossakowskich Gielgudo-
wey strażnikowej W. Xtwa Lit., Annie matce
stolnikowej i prezydentowej b. grodz. ross. Igna-
cemu porucz. woysk pol. Mikuckim, Franciszkowi
Janczewskiemu prezydentowi granicz. rossien.
Wincencie matce staroście i Damazemu Strasz-
ewiczom, Wincentemu i Annie Ostrowskim sędziom
b. grodz. rossien., Xdzu Stanisławowi Bohdanowi-
czowi przeorowi i całemu konwentowi XX kar-
melitow rossienskich, Mateuszowi Malkiewiczowi
rektorowi i całemu zgromadzeniu pijarów rossien.,
Janowi Łopacie sekretarzowi opiekunowi Zofii i
Annie Sabowiczównom, Xaweremu Oycu Sędzie-
mu Grodz. Rossien. Ignacemu i Zenonowi synom
Staniewiczom, Józefowi i Maryannie Rymkiewiczom
Sędziom, Wawrzyncowi Pikturnie Regentowi b.
Dekretowemu ziem. Ross. Józefowi i Justynie
Montwillom, Karolowi i Elżbiecie Dowiatom Sę-
dziom b. Gran. Rosien. Eustazemu i Angeli
Stankowiczom b. assessor pttu Ros. Ezechielowi
Staniewiczowi prezydentowi, Józefowi i Annie
Billewiczom marszałkom b. Rossien. również
JWW. Michałowi kawalerowi orderow i Eleonorze
z Ty. szkiewiczow Gielgudom nadwornym mar-
szalk Littew. iako też dalszym pretensorom wie-
rzyćcielow i do massy funduszu JW. Gielguda
strażn. dłużnym osobom, że w skutek dwóch de-
kretow jednego remissyinnego Sądu Głównego Litt
Wilen. 2go Depar., przeszłego 1820 miesiąca maja
15 dnia nastalego drugiego przez Sąd exdywizor.
infundo dóbr Widukl tegoż Roku 1820 na dniu
20 miesiąca lipca ogłoszonego, trzy z nas wyżej
wrażonych urzędników za niedziel 4 od datty poda-
nia tego obwieszczenia do majątku strażnika Gielgu-
da Widukle zwanego w pttcie Rossien. położenie
mającego zieżchawszy, czynność przez Remisję. Są-
du Głównego do ułatwienia sobie powierzoną i
w pierwszym Sąd exdywizorskiego zjeździe ro-
spoczętą ostatecznie dopełniać będą, o czem iżby
wszyscy strażnika Gielguda kredytorowie i roz-
maici jego pretensorowie tak, też Debitorowie do
massy konkursowi ulegley osoby, świadome były
przez niniejsze urzędowe obwieszczenie pismo.

Roku 1821 mca. xbra 29 dnia Wozny świad-
czę iż kopie tego obwieszczenia listu z nakazu
WW. Wincentego Dowgialły prezyd. ziemskie.
Zawill. Michała Sawickiego prezydenta Wileńs.
Aloizego Jankowskiego Sędz. ziem. Oszmiański.
Józefa Skarzyskiego Sędz. ziem. Trockiego. Szy-
mona Kulwieca Sędz. Grodz. Kowieńskiego i
Pawła Smigielskiego Sędz. Grodz. Brasławski. urzę-
dników iwszą JW. Ludwikowi Gielgudowi stra-
żnikowi W. X. Litt w dobrach Widuklach, 2ga JW.
i WW. Józefowi i Eleonorze z Gielgudow Weres-
zczynskim Star. upitt. Maryannie z Kossakowskich
Gielgudowej Strażnik., W. X. Litt. Eustachemu i
Emilii z Gorskich Chrapowickim b. podkom. Szawel.
Annie. matce Stolnikowej i prezydentowej b.
Grodz. Rossien. Ignacemu Porucz. Woysk Pol.
Mikuckim, Franciszkowi Janczewskiemu prezyd.
Gran. pttu Rossi. Wincencie matce Staroście i
Damazemu Straszewiczom, Wincentemu i Annie
Ostrowskim Sędz. b. Grodz. Ross. Xiędzu Stanisła-
wowi Bohdanowiczowi przeorowi i całemu zgro-
madzeniu XX Karmelitow, Xiędzu Mateuszowi
Milkiewiczowi Rektorowi i całemu zgromadzeniu

pijarow Ross., Janowi Kopacie sekretarz: opiekunowi, Zofii i Annie Sabowiczównom, Xaweremu oycu Sędz. b. Gran. pttu Ross. Ignacemu i Zenonowi Synom Staniewiczom, Józefowi i Maryannie Rymkiewiczom Sędz. Wawrzyncowi Pikturynie regentowi Dekret. ziem. Rossien., Justynie Józefowi Montwilom Sędz. b. Gran. Ross. Eustazemu Angeli Stankowiczom ases. b. ros. Ezechielowi Staniewiczowi Prez. Józefowi i Annie Bielewiczom marszał. pttu Ross. w tychże dobrach Widuklach w powiecie ogólnym Rosyjskim leżących Ście. JW. Michałowi Kawalerowi orderow i Eleonorze z Tyszkiewiczow Gielgudom marsz. W. X. Litt w majątności Zamku też w pttcie ogólnym Rosyjskim leżącym podałem, i że za niedziel cztery od dnia dzisiejszego trezy z wyżej wymienionych WW. urzędników ad fundum Widukl zładą i komplet Sądu exdywizorskiego, złożąwszy, dzieło Remissą sądu Gł. Wilen. sobie powierzono a na dekrete Sądu exdywizor. pierwszo ziażdowym rozpoczęte ułatwiać będą, zawiadomilem. Jan Sokołowski woźny pttu Rosien.

Roku 1821 miesiąca decembra 30 dnia przed aktami Grodzkiemi pttu Rosyjskiego stawiając obecnie woźny wyżej wyrażony JP. Jan Sagayło takową relacją podanego obwieszczenia urzędownie zeznał Przyjacielem Otton Dowiatł Grod. pttu Rosyjskiego Regent.

Roku 1821 xbra 30 takowe obwieszczenie wolno w Kuryerze Litewskim zamieścić prezydent ziemski pttu Rosien. Jan Kalinowski.

Ogłoszenie.

3. Rada miasta Kowna ogłasza, że na skutek Ukazu wileńskiego gubernskiego Rządu pod datą 21 decembra teraźniejszego 1821 roku za IV. 20,797, z dołączeniem kopii egzemplarzów Naywyżey utwierdzoney na dniu 14 marca 1821 roku opinii Rady Państwa i postanowienia o domach gościnnych, traktierach, restauracjach, kawiarniach i garkuchniach, nadesłanego; wypuszczając się będą w mieście Kownie w arędowną dzierżawę na półczwarta roku z dnia 1 junii 1822 po dzień 1 januaryi 1825 roku dwa traktyery z publiczney licytacji w trzech terminach 20 januaryi; oraz 5 i 15 februaryi mca 1822 roku w kowieńskiej mieyskiej Radzie odbywać się mającey. Do jakowego zadzierżawienia dopuszczają się kupcy wszystkich trzech gild, mieszcianie i handlujący włościanie mający ustanowione świadectwo na prawo handlu. Życzący zatem takowe traktyery dzierżać, obowiązani jawić się dla licytacji w powyższych terminach do Rady niniejszey z dostatecznemi i wedle praw przyjąć dozwolonemi ewikcyami, zawierającemi się w domach murowanych w miastach położonych, w nieruchomościach majątkach, pieniężnych w gotowiznie summach i bankowych biletach, z tém aby o swobodności domów i nieruchomościach majątkow przedstawione były świadectwa Sądu głównego 2 departamentu, a na domy i prawne ocenki, i aby każdy z tych życzących przedstawił do Rady w stosunek do 20 punktu wzmianowanego postanowienia attestat, to jest: kupiec i mieszczanin od wieyskiego głowy i mieyskich starostw, cechosty gdzie jest cech od rzemieślniczego głowy i warszyny, włościanin skarbowy, lub udzielnny od swey żwierzchności, a obywatelski od swojego dziedzica lub zarządzającego; jakowy attestat powinien zawierać w sobie, że ten komu się ony wydaje jest dobry konduity, nienotowany w złych postępkach i niekarany, oraz skarbowe i do gromad należące powinności regularnie wypelnia. Datt w Kownie 1821 roku mca decembra 28 dnia autentycznie podpisali: Daniel Willencusz za-

stępca prezydenta. Bogumił Szyr Radca. Józef Grudź Radca.

Za zgodność świadczą: Tytularny Sowietnik, Rządu Gubern: Sekretarz Nowicki.

3. Na mocy Naywyżey utwierdzonego dnia 14 marca roku 1821 postanowienia o domach gościnnych, restauracjach, kawiarniach, traktierach i garkuchniach; stosownie do onego i do wyszłego w dniu 21 decembra roku tegoż z Rządu gubernskiego wileńskiego rozporządzenia, Rada miasta Wilna ogłasza: iż w Mieście tym ustanowiono tylko dziesięć traktierow, z których cztery mogą się mieścić w 1-szey a potrzy traktiery 2-giej i 3-ey Częściach miasta. Do wzięcia kontraktu na utrzymywanie traktierow pojedynczo każdego; wedle tegoż postanowienia § 15 dopuszczają się Kupcy, Mieszcianie i Włościanie mający świadectwo na prawo handlu, i mający wedle § 20. dobrej konduicie i niezadłużeniu się Atestata, z więcej postępujący coroczney dla skarbu mieyskiego opłaty za wolność utrzymywania traktieru; gotryma z Rady miasta Wilna na herbowem papierze kontrakt na lat 3½ z terminem początkowym o utworzenia traktieru od dnia 1 Junii roku 1822. Licytacja odbywać się będzie w Izbie Rady mieyskiej wileńskiej w terminach 1-m dnia 31 miesiąca Januarii, drugim dnia czternastego i 3 ostatcznym dnia 21 miesiąca februaryi 1822 roku, każdy przystępujący do licytacji, powinien złożyć wedle § 39 kaucyą, która wedle ukazu Rządu Gubernskiego Wileńskiego dnia 21 decembra wyszłego, może się opierać na domach murowanych w Wilnie leżących lub majątkach ziemskich, może być przyniesiona w biletach bankowych lub gotowych pieniądzech w proporcji trzeciej części roczney arędy, a przymt dom powinien być urzędownie oceniony, i o swobodności tego, tak iak i o swobodności majątku leżącego, powinno być przedstawione razem świadectwo Sądu Głównego Wileńskiego 2 Departamentu, w traktierach wedle § 24 wolno będzie utrzymywać stół, herbatę, kawę, przedaź win, wódek zagranicznych i Rosyjskich wszelkiego rodzajuu romu, szromtu, araku, likierow, ponczu, w ogólności wódek że zboża wedle § 14 ustawy o poborze z trunkow, nastoiek z tychże wódek wyrabianych, piwa letkiego, miodu, piwa i porteru angielskiego, oraz wyrabianych w Rosyi na sposob angielski; nadto: mieć nie więcej nad dwa bilardy; o dalszych wolnościach i ostróżnościach w kondycyach przedlicytacyinych wyrażono będzie, i nadto: chcący zrozumieć całe postanowienie o traktierach, domach gościnnych, restauracjach, kawiarniach i garkuchniach, może one czytać w każdym czasie w Radzie mieyskiej Wileńskiej. O czém przez niniejsze ogłoszenie podając Rada do powszechney wiadomości; wzywa życzących utrzymywać w Wilnie traktiery, aby iawili się na termina wyżej wyrażone na licytację ze wszelką gotowością do Izby Rady mieyskiej Wileńskiej na statusz. Datt dnia 28 miesiąca decembra 1821 roku. Autentycznie podpisał Prezydent Rady: Franciszek Poznański. Za zgodność świadczą Tytularny Sowietnik, Rządu Gubern: Sekretarz Nowicki.

Licytacja.

3 Rząd gubernialny Miński ogłasza: iż w Mińskiej Skarbowey Izbie w terminach 1szym dnia 7go, 2gim 8go. 3cim 9go marca, będą się odbywały targi, a w dniu 11 tegoż miesiąca przetarg, na podjęcie się wystawienia drewnianych, na fundamentach murowanych, budowli etapowych. w miasteczkach, powiatu Mińskiego, Keydanowie i Swierżniu, rzeczywicznego w Łojowie, i borysowskiego w Smolewiczach, które to wszystkie budowy podług wyrachowania (smieta), potwierdzonego przez sprawującego ministerium spraw wewnętrznych, mają kosztować 26,752 ruble 25 kop. Życzący sobie podjąć się takowego budowania, zechcą przybywać do Mińskiej Izby Skarbowey na powyższe terminy. Dnia 17 grudnia 1821 roku. Sekretarz Arcimowicz

Wilno dnia 11 Stycznia 1821 Roku v. s.

HISZPANIA.

i w tłumie poszli za półkiem, że 300 ludzi złożonym, dognali go przy *Ecomberia* między *Tolozą* i *Pampeluną*, uderzyli nań, rozbili i do ucieczki przymusili. Blisko 60 ludzi z półku zginęło. Napadający wołali: *Niech żyje Religia! Niech żyje Król!* Cała prowincja zdaje się rojalistowską. Skoro rojaliści w *Roncevaux* dowiedzieli się, iż siła zbrojna przeciwko nim postępowała, podzielili się na małe oddziały. Jeden z nich przytrzymał gońca jadącego z *Madrytu*, ale puścił go dalej widząc mizerne konie. Oddział półka toledańskiego, wysłany przeciwko rojalistom, powrócił w złym stanie do *Pampeluny*.

PORTUGALIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Lisbona* dnia 12 grudnia. Stany nasze uchwaliły, iż po wygaśnięciu prostej linii króla *Jana VI*, poboczne linie mają prawo do rządu. Przypuszczono więc kiedyś do tronu rodziny *Lafoensa* i *Cadaval*. Niektórzy deputowani oświadczyli, iż taka ustawa może wzniesić spór o następstwo, i po zgaśnięciu panującej linii, naród powinien mieć prawo obrania sobie innej rodziny; co jednak zastrzeżono dopiero po zgaśnięciu wszystkich linii. Podczas obrad względem odrzuconego artykułu konstytucyi, iż król nie może pod utratą korony wchodzić w związki małżeńskie bez zezwolenia stanów, rzekł Pan *Fernandez Thomaz*: „Tego samego dnia, kiedy królowi nadajemy prawo wypowiadania wojny i zawierania pokoju, widzę z zadumaniem, iż pierwszego naczelnika kraju chcemy wyzwać z najpiękniejszego prawa, jakie ma każdy portugalezyk, obierania sobie małżonki. Jeśli król może wypowiadać wojnę i zawierać pokój, rozumie się, iż rada stanu i ministrowie dobrze mu w tak ważnym przedmiocie radzić będą, dla czegożby się więc, co do małżeństwa, mniej pomyślnego wypadku spodziewać należało? Nadto, konstytucya przepisuje sposób dobrego wychowania dzieci Królewskich i kształcenia ich umysłów. W korzystne zatem dla kraju związki wchodzić będą.”

Tak w tutejszej stolicy, jak w całym kraju panuje zupełna spokojność, lubo gazety zagraniczne przeciwnie donoszą. Rewolucya idzie powolnym, lecz pewnym krokiem. Stany naradzają się o głównych zasadach konstytucyi. Całe wojsko tchnie dobrym duchem. Kupcy i wieśniacy sprzyjają sobie. Szlachta przestała być dumna i zapo-

mniała, iż miała przedpokoje. Spodziewamy się przybycia królewica z *Brezylii*. Mieszkańcy na wyspach azorskich, kanaryjskich, *Madera* i *Przylądku Zielonego* są przyjaciółmi konstytucyi, którą także mieszkańcy w *Angola*, w *Afryce*, zaprzysięgli.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z *Gaz. Zusc.*) Wolni grecy zajmują się czynnie i mądrze tem, aby korzystać z pory zimowej i zapewnić sobie trwałość polityczną. *Demetryusz Ypsylanty* postanowił posłać 8000 ludzi do *Krety* (*Kandyi*), dla przedszego rozstrzygnięcia tam walki, i obrócenia tym sposobem sił tej wielkiej wyspy, dla sprawy powszechnej. Flota, która wojsko to przewiezie, pozostanie tam dla wspierania działań wojennych i odejścia turkom wszelkiej pomocy. Rada narodowa w *Tripolizie* postanowiła też wysłać sześć okrętów hydryjskich, dla wybrania z wysp Archipelagu połowy tej daniny, jaką dawniej Sultanowi płacić musiały. Pieniądze te użyte będą natychmiast do nowych uzbrojeń. Trzy inne okręty mają zbierać z wysp i porzeżów archipelagu ratujących się ucieczką i rozproszonych greków, dla przewiezienia ich napowrót do oswobodzonych siedlisk, albo do *Krety*, dla zdobycia sobie nowego siedliska. Zdaje się nawet, że sprawa greków wnetby została rozstrzygniętą, gdyby jedno z wielkich mocarstw uznało ich radę narodową za udzielną władzę polityczną; krok ten, mógłby też uchylić niejedną pochodzącą z zazdrości obawę.

Gazeta Morning Chronicle upewnia, że rząd austriacki odwołał wszystkie wojska z *Sycylii* do *Lombardyi*. Gdyż, wyraża ta gazeta, jeśli Austria powstanie przeciw turkom, wojska te stałyby się łupem anglików; a jeśli nie i t. d.

Ponieważ się *Porto Cabello*, *Carthagera* i *Vera-Cruz* poddały, nie zostało więc już hiszpanom na stałym lądzie Ameryki tylko twierdza *Ulloa* ze 100 ludźmi załogi.

Dwaj gońcy, którzy przybyli d. 17 grudnia do *Wiednia* z *Konstantynopola*, zaprowadzeni zostali natychmiast, nawet w odzieniu podróżnym, przez *Xięcia Metternicha* do Cesarza. W *Wiedniu* nawet utrzymywano, że przywiezione wiadomości były właśnie wbrew przeciwnie tym, które *Dostregacz austriacki* ogłosił.

Wierchołek wieży ś. Szczepana w *Wiedniu* uchylił się niedawno; rozumieją że potrzeba będzie zbić jey 15 sążni, dla zapobieżenia obaleniu się.

Wojno Drukować E. N. Golański Czt. Kom. Cen. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego całą Rosyją etc. etc. etc.

Pozew edyktały przed sąd taxatorsko exdywizorski remisą sądu głównego cywilnego witebskiego departamentu w roku niniejszym 1821 maja 31 dnia nastąpił przeznaczony, czynność sobie przyporządkowaną, stosownie do awizacyow w do-brach *Iwanowie* w gubernii białorusko witebskiej, w powiecie newelskim położonych, w dniu 3 januaryi następnego 1822 roku kontynuować i oczywiście rozwiązać mający, z powództwa Urodzonego jenerała leytnanta i kawalera orderow *Alexandra Łwowa* syna *Wojnowa*; zeszłych porucznika *gwardyi* i kawalera *Grzegorza Jana* syna *Michelsona* i siostry jego *Heleny* z *Michelsonów Barcessy* do *Rozen* naturalnego sukcesora, Urodzonym tajnemu sowietnikowi kawalerowi orderow *Grzegorzowi Włodzimierza* synowi *Grafu Orłowemu*, sukcesorom tajnego sowietnika kawalera orderow *Alexandra Symona* syna *Chwostowa*, vice-admirałowi i kawalerowi *Dimitrowi Mikołaja* synowi *Sienawinu*, byłym popieczytelom, jenerałowi *Janowi Czerniszewu*, *Nowickiemu*, *Rokickiemu*, hrabiemu *Miloradowiczowi*, *Sysojewu*, rzeczywistemu stanu radcy i kawalerowi *Derabinu*, jenerał majorowi i kawalerowi *Alexemu Kopjewu*, jenerał majorowi *Siergiuszowi Niepeycynowi*, jenerałowej od kawalerii damie orderu świętej *Katarzyny*, *Szarlocie Michelsonowej*, w pierw-

szym zameściu stanu radczyni *Tieleżnikowej* a dziś radczyni dworu *Szuminoj*, pułkownikowi i kawalerowi *Hernhrossowi*, radcy dworu i kawalerowi *Janowi Roginskiemu*, i kolegialnemu assessorowi i kawalerowi *Isteynsztralu*, 10tej klasy *Piotrowi Ławrowu*, radcy dworu i kawalerowi *Reno*, radczyni dworu *Sańkowskiej*, radcy dworu i kawalerowi *Masalskiemu*, radcy kolegialnemu *Pawłowi Siemionowu*, pułkownikowi i kawalerowi *Ewjeniuszowi Nazimowu*, successorom porucznika *Jana Hardynina*, gubernialnemu sekretarzowi *Zieziulinu*, *Demetryuszowi Pawlinowskiemu*, kolegialnemu assessorowi *Gustawowi Lerchowi*, komercyi sowietnikowi, *Perteowi*, sanktpetersburskim kupcom *Jehermanowi*, *Czyrkowi*, *Hinsu*, i *Pillo*, Sanktpetersburskim krawcom *Kralu Wenhercu*, *Hrybanowu* i *Sołtykowu*, Wielko-kołuckiemu kupcowi *Abramowi Safanowu*, Wielko-kołuckiemu mieszczaninowi *Jakubowi Tanson*, Staro-żakonnym: *Orlikowi Luryi*, *Leybie Mosarskiemu*, *Dawidowi Hłuskiemu*, *Wulfowi Faybiszowiczowi*, *Chaninu Chaimowi Saphirowi*, *Mowszy Ponirowskiemu*, *Abelowi Leybowiczowi Jofa*, regentowi *Ignacemu Brodowskiemu*, *Teodorowi Karlsonowi*, *Jakubowi Derengowi*, *Eufrozynie Skoropatskiej*, marszałkowi powiatu newelskiego *Mikołajowi Szyzskowi*, b. marszałkowi powiatu newelskiego *Antonemu Bohomoleowi*, chorążemu powiatu newelskiego *Leonowi Krupieniczowi*, *Maryi z Peresipinów* pierwo *Chrzanowskiej* dziś porucznikowej *Łosowskiej*,

sukcessorom zeszłego radcy dworu Chrzanowskiego w asystencji ich opieki, sukcessorom zeszłego generała Hurki, porucznikowi Julianowi Łosowskiemu, majorowej Annie Surawcowej, Antoniemu Korbutowi, Ehoru Pawłowemu, starozakonnemu Hiercelowi Papiernowu, Ottonowi Essen, grafowi von Mellin, baronowi Unhernsternberchowi, Edwardowi Hastuchowi, porucznikowi Pawłowi Jeybożenku, Pawłowi i Annie Mackiewiczom, Annie Antoniego i Annie Jana córkom Niepokoyczyckim, Ruży matce i Katarzynie córce Hulewiczowej i Hulewiczównie, podsejdom ziemstwa newelskiego, Józefowi Łassowskiemu i Antoniemu Kasperowiczowi, praporszczykowi Zoldowskiemu, starozakonnemu Ickowi Rozenkop Sienkowskiemu, Bazylemu Hlaholewskiemu, radcy dworu Pawłowi Sztokmarowi, porucznikowi Ignacemu Zienowiczowi, doktorowi medycyny Wachowi, putkownikowi i kawalerowi Luru, hrabiemu Sołohubowi, wszystkim byłym opiekunom dóbr Iwanowa po zeyściu Grzegorza Michelsona, wszystkim urzędnikom ziemskim newelskim, którzy opisywali po zeyściu Grzegorza Michelsona i siostry jego Baronessy de Rozen pozostały ruchomy majątek jako też i tym, którzy nad całością takowego majątku czuwać z urzędu byli obowiązani, oraz wszystkim jakikolwiek związek i stosunek z masą dóbr po Michelsonowskich mającym, przy odwołaniu się do pozwu edyktalnego w roku niniejszym juni 21 dnia przed aktami ziemskimi powiatu newelskiego urzędownie zeznanego i przez Gazetę Kurjera Litewskiego trzykrotnie opublikowanego, niemniej wszelkich dowodów na sądzie taxatorsko exdywizorskim złożyć się mających: o to iż co generał leytnant Woynow stopniem sukcessyi po zeszłych Janie głównie komenderującym oycu Grzegorzowi, poruczniku leyb, gwardyi synie Michelsonach i Helenie z Michelsonow Baronessie de Rozen, dostawszy dobra Iwanowo z folwarkami i attynencyami Worozeyki, Bierzowo, Rudnia Komszańska, Kołozyno, Łysohorie, Dymowo, Moszyno, Siemionowo, Trochalewo, Bujakowo, Pietrakowo, Zelnabojewo, i Palibino z attynencyą w gubernii białorusko-witebskiej w powiecie newelskim leżące, a przez zeszłego Grzegorza Michelsona ciężarami tak, skarbowemi jako też, partykularnemi, w części rzetelnemi a w więkzey nielegalnie nastalemi obarczone, a nakoniec przy ostatnich dniach życia już nieprzytomnie działającego nieprawnym testamentem przez otaczające osoby wystarany obciążone, w celu niszczenia się prawdziwym wierzycielom i odparcia osob nielegalne nastanie dokumentów i różnego tytułu tranzaktow mających, a na tychże dobrach opierających, przedsięwziął te dobra dla jednoczasowej ze wszyskiem rozprawy oddać pod sąd wieczystey taxy i exdywizyi, skutkiem zapisanego w tym celu w sądzie głównym cywilnego departamentu witebskiego oświadczenia i wyniesionych zapozwów tak z wierzycielami i pretensorami, jako też byłymi popieczytelami i opiekunami, którzy jak zarządzali majątkiem, jakie wybierali przychody, jakie robili z wierzycielami prawnemi i nieprawnemi układy, generał Woynow żadnego w miejscowym archiwum śladu niewidzi, którzy dotąd z tego wszystkiego nieobliczyli się i zabranych z sobą papierow, rejestrow, tabell, powymienionych lub zaspokojonych obligow, wydawanych kwietacyw, do odparcia zbocznych poszukiwań dziś konieczno potrzebnych nie złożyli, niemniej z temi, którzy tak w biegu życia Grzegorza Michelsona jako też i po zeyściu jego, kosztowne sprzety pod różnemi pozorami zajęli, równie też z byłymi tych dóbr rządcami, co dotąd nie obliczyli się z swych obowiązkow, z debitorami wszelkiego rodzaju, oraz damą orderu jenerałową Michelsonową, co pomimo przeżyścia na dobra kurlandskie, pomimo wydanych wieczystych kwietacy i zrzeczeń, zajęła folwark znacznych dochodow, pobiera z niego nienależne do niej korzyści i jeszcze ogromne ściele do pozostałej masy pretensye uzyskał z sądu głównego cywilnego witebskiego departamentu w roku bieżącym maja 31 dnia na sąd

taxatorsko exdywizorski remisę, przez którą załeciono ażeby tenże sąd zjechawszy do fundum dóbr Iwanow, wszelkie wzajemne pretensye, z jakiegokolwiek bądź źródła wypływające, poszczególnie rozpoznał nieprawie znikczemnił, summy niewolnie zdobyte i do dokumentow obligacyynych wprowadzone od summ rzetelnie do masy wszelkich odłączył, a po umorzeniu powodem młodości i niedoświadczenia zeszłego Grzegorza Michelsona na nim wystaranych: rzetelne, w nastaniu niepomówione, od ilości rękodayney nicummożone, i przysięgą, że istotnie do masy wszelkie wsparte, na schedach wydzielić się mających zabezpieczył, od byłych popieczyteli szczegółowego obliczenia się z każdej ich czynności zapotrzebował, to co istotnie poszło na korzyść, utrzymanie i powiększenie masy, na teży masie oparł. Co zaś nieweszło do niej, co z wybranych dochodow w rękę plenipotentow popieczyteli zostało, lub przez opuszczenie walor masy zmniejszyło, do zwrotu dla generała Woynowa wskazał i na dobrach popieczyteli oparł i zabezpieczył. Podobnież od opiekunow i byłych rządcow, jako też osob sądowych do szczególnego czuwania nad całością pozostałej po zeyściu Grzegorza Michelsona kosztowney ruchomości obowiązanych, dostatecznego obliczenia się i pojaśnienia upomniał się i całość zniżoney masy przywrócił. Akta z potrzeby wywiązać się mające wyexpediował dłużnikow masy do niszczenia się obowiązwał, na niestawających wieczną ammissyą zapisał i nie bez rozwiązania nie zostawił. Skutkiem więc takowej remissy i zakreślonych w niej prawdeł, za uprzedzonym ze strony generała Woynowa edyktalnym pozwem, gdy sąd taxatorsko exdywizorski od dnia 21 miesiąca julii czynność sobie przyporuczoną w dobrach Iwanowie rozpoczął i gdy dla oczywistego rozwiązania wszystkich wzajemnych dopominkow wskazany termin dnia 3 nowembra, na dzień 3 januaryi następnego 1822 roku ukazem sądu głównego cywilnego departamentu przeniesionym został, generał Woynow powtarzając swoją załobę wszystkie interesowane strony, i jakikolwiek związek z masą dóbr po Michelsonowskich mające, na blisko rzeczony termin do oczywistej rozprawy po raz ostatni pozywa, do zatwierdzenia wszelkich dowodow jakie w obronie masy i w wyswietleniu z krzywdą publiczney wiary wymożonych dokumentow złożone będą, do odłączenia summ rękodaynych rzetelnie do masy wszelkich od summ niewolnie zdobytych, lub przez połączenie zarąk zwiększonych, do przyjęcia szczegółowego obliczenia się z byłymi popieczytelami opiekunami rządcami i urzędnikami ziemskimi, do strzeżenia całości po zeyściu Grzegorza Michelsona obowiązaniem, a co tylko nienależnie zreknoskowanym, opuszczonym lub roztrwonionym zostało, wszystkiego tego na dobrach tych osob, które się winnemi okażą oparcia i zabezpieczenia, do znikczemnienia nielegalnego w nastaniu testamentu Grzegorza Michelsona, równie też do znikczemnienia wszelkich wbrew rzetelności i uprzednich opisow, pretensyi jenerałowej Michelsonowej, do uznania aktow z popieczytelami, opiekunami, rządcami z kim potrzeba ukaże, jako też komportacyi rozebranych i w zastawę rozdanych ruchomości pod karami sprzeciwienstwa i obowiązkiem przysięgi na wierności do wskazania należności masie przychodzącej się tak na stawających jako i niestawających debitorach. Do uwolnienia masy od obligow nie przez Grzegorza Michelsona, lecz przez inne osoby z ewykcyi na dobrach Iwanowie powydawanych, zwłaszcza gdy wydawce onych nie przekonają że wzięte summy za tami dokumentami obzóczone na rzecz zeszłej Baronessy de Rozen zostały, do rozciągnięcia ammissyi na wszystkich niestawających, i nakoniec do uzupełnienia wszystkich prawideł remissą sądu głównego wskazanych, po uzupełnieniu zaś onych, po załokowaniu rękodaynych wierzycieli na schedach wyznaczyć się dla nich mających po rozciągnięciu wieczney amissy na wierzycieli niestawających, po rozwiązaniu wszelkich wzajemnych

pretensy, po wskazaniu na dłużnikach z jakiegokolwiek względu massie do odpowiedzi uległych a niestawiających poszukujących się należności i zwrotu kosztów prawnych, zabezpieczenia dla generała Woynowa pozostałej części funduszów od wszelkich nadal przypitań i odpowiedzialności i tego wszystkiego sądenia, co w ciągu sprawy dowodzonym będzie z wolnością w każdym czasie wyniesienia nowej załoby.

Roku 1821 mca nowembra 29 dnia Woźny niżej własną ręką podpisany świadczę, iż takowy Edyktalny Pozew w sprawie JW. generała leyt-nanta i kawalera orderów Alexandra Lwowa syna Woynowa przed sąd taxatorsko exdywizorski za remissą sądu głównego cywilnego witebskiego departamentu w dobrach Iwanowie od 21 julii rozpoczęty i kontynuujący się powszystkie wyrażone w nim osoby i jakikolwiek związek z massą dóbr po Michelsonowskich mające, a z nazwisk dotąd aktorowi sprawy nieznane wyniosłem, o terminie stawania na dzień 3 january następnego 1822 roku i aż do oczywistej i do całkowitego oddania do namowy sprawy obwołałem, nakomiec dla wiadomości wszystkich, kogo tylko takowy sąd taxatorsko exdywizorski zająć i interessować może i powinien, niniejszy Edyktalny Pozew przez Gazety krajowe ogłosić postanowiłem. Jan Goyzowski Woźny Powiatu Newelskiego.

Roku 1821 mca nowembra 29 dnia. Przed aktami ziemskimi powiatu newelskiego stanąwszy osobiście JP. Jan Goyzowski Woźny powiatu newelskiego kwit swój relacyyny wyniesionego pozwu przed sąd taxatorsko exdywizorski w sprawie JW. Pana generała leyt-nanta i kawalera Alexandra Lwowa syna Woynowa, powszystkie w nim wyrażone jakikolwiek związek z massą dóbr po Michelsonowskich mające osoby urzędownie zeznał. Przyjąłem Nestor Zabłocki Ziemski Ptu Newelskiego Regent.

Roku 1821 mca gbra 29 dnia. Takowy pozew wolno jest massie po Michelsonowskiej podać do Gazet Kuryera Litewskiego. Alexander Potrykowski Podśudek Ziemski Ptu Newelskiego.

Sądy Exdywizorskie.

1. Decyzja Sądu działowego na interes JWW. Rajeckich i W. Bonieckich; z JWW. Józefem i Alexandrem Hrabiami Chodkiewiczami, i wierzycielami JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza przeznaczonego, w komplecie czterech osób Urzędników Ziem., na dniu 4 januar. 1822 roku na gruncie dóbr Tarca w Gubernii grodzieńskiej pteie Nowogródzkim położonych ogłoszona.

Sąd działowy po zakomunikowaniu przez JWW. Rajeckich rezolucyi Sądu Głównego Kijowskiego dnia 19 Xbra zeszłego 1821 r. wypadły, wysłuchawszy wniesień imo JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza, 2do Opieki JW. Józefa Hrab. Chodkiewicza, 3 prośby niektórych wierzycieli litewskich i 4 prośby JWW. Rajeckich, zdecydował; gdy ukazami Rządzącego Senatu, a mianowicie powtórnym w roku zeszłym 1821 dnia 1, 7bra zapadłym, Sądowi Głównemu Kijowskiemu, termin dla rozprawy przeznaczyć, i o tym terminie strony w ten interes wchodzące prawnym porządkiem zawiadomić zostało poleceno; co Sąd niniejszy z polecenia Sądu Główn. Kijowskiego skuteczniac o terminie w dniu 10 gbra zeszłego 1821 roku przypadającym, wszystkie strony w ten interes wchodzące zawiadomił; lecz kiedy termin takowej rozprawy z dnia tylko 20 do dnia 29 mca gbra utrzymując tok rzeczzonego interessu, następnie dla zaszłych rozpisów Urzędników dzielczo-zjazdowych, i przesłania opinijów dla rozwiązania w departament kijowski, bezczynnie do dnia dzisiejszego spelił; następnie Departament kijowski, lubo rozwiązał

rospisowe zdanie Urzędników zjazdowych, jednakoz terminu do stawienia się stron w ten interes wchodzących i kontynuacyi tego dzieła, nieprzeznaczył; dla tego widno: iż Sąd dzielczo-zjazdowy in fundo będący, dostrzegłszy tę nieodbitą potrzebę z przepisem Rządzącego Senatu zgodną, przeznaczeniem dogodnego dla stron terminu załatwić jest obowiązany, dostregłszy zatem iż o przybyciu w terminie dzisiejszym JWW. Rajeckich, i o okazaney rezolucyi Sądu Główn. kijowskiego, nie tylko wierzyciele, lecz nawet i W. Boniecka nie wiedzą, i wiedzieć nie mogli; że ciż wierzyciele JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza, prezentując piątą stronę bydz przytomnemi dziełu temu mają po sobie prawo i Ukazy Rządzącego Senatu, który dla zaszłych rozpisów, i zamknięcia dalszych sądowych czynności z miejsca jurysdykcji oddaliwszy się, jeśliby o powtórnie noznaczonym terminie dla rozprawy zaawizowanemi nie byli, mieliby później powód mówienia, na zachwianie stałości Sądu niniejszego wyroków, że dotąd ani JWW. Hrabowie Chodkiewiczze, ni też wierzyciele do najmniejszej zwłoki w tym interesie nie przyczyniwszy się, nie mogą o zwłokę bydz obwinionemi; jeśli zaś Departament kijowski na żądanie JWW. Rajeckich, z dnia 10 do dnia 20 mca gbra dając onym czas powrotu z Kijowa, i wezwania urzędników termin posunął, toć podobneyze dogodności w niniejszym przyściu dla wierzycieli nawzajem odmówić niepodobna, tem więcej: iż kiedy oni o terminie niniejszym przez nikogo zawiadomionemi nie będąc, wiedzieć nie mogli w jakim czasie stawić się, i na jaki termin wezwać z swej strony urzędnika są obowiązani; mocą więc takowych przyczyn na ordynacyi Rządzącego Senatu opartych dostrzegłszy nakoniec że i W. Boniecka w tym Sądzie, i w terażniejszy czasie niestawiać się, ile do dopełnienia osobistej komportacyi obowiązana zostawszy, w późniejszym czasie wymawiaćby się mogła niewiadomością, o rezolucyi ostatniej Departamentu kijowskiego, i o terminie bez awizacyi naznaczonym, aby na przyszłość, w niczem Sąd niniejszego wyroki załatwianemi bydz nie mogły, termin dla rozprawy niniejszej, w dziele JWW. Rajeckich i W. Bonieckich z JWW. Hrabiami Chodkiewiczami ukazami Rządzącego Senatu przeznaczonym, w dniu 18 terażniejszyh miesięcy i roku ostatecznie przeznaczyć; i aby o takowym terminie tak W. Boniecka, jako też i wierzyciele JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza zawiadomionemi bydz mogli, niniejsze postanowienie do Redakcyi Kur. Lit. aby umosowany JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza podał obowiązać; dla czego dalszą czynność tego dzieła, do dnia 18 terażniejszego roku i miesiąca wstrzymać. O zgodności z protokulem sądowym poświadczamy i wolność do druku podania dozwalamy. Sędzia Jan Zaleski. Podśudek Jan Józef z Dobry Dobrzański.

Ogłoszenie.

1. Rząd Gubernski Litewsko-Wileński ogłasza, iż w skutek Naywyżey utwierdzonej na dniu 14 marca 1821 roku opinii Rady Państwa i postanowienia o domach gościnnych, traktyerach, Restauracyach, Kawiarniach, i garkuchniach, wypuszczać się będą w mieście Rosieniach w arendowną dzierżawę od 1 junii 1822 do 1 janna-

ryi 1825 roku dwa traktory z publicznej licytacji w trzech terminach: 26, 30 stycznia, oraz 6 Februarii teraź. 1822 roku w Rossieńskim Ratuszu odbywać się mające. Do jakowego zadzierżawienia, dopuszczają się kupcy wszystkich trzech Gildii, mieszczanie i handlujący włościanie mający ustanowione świadectwo na prawo handlu. Życzący zatem takowe Traktory utrzymywać, obowiązani jawić się dla licytacji, w powyższych terminach do Rossieńskiego Ratusza z dostatecznymi ewikcyami, zawierającymi się w domach muryowanych w miastach położonych, w nieruchomościach majątkach, pieniężnych w gotowiznie summach i bankowych biletach, z dołączeniem o swobodności domów i nieruchomości majątków świadectwu Sądu Główn. 2 Departamentu, a na domy i prawny ocenki, aby każdy z tych życzących przedstawił do Rady oraz z przedstawieniem atestatów, kaptel i mieszczanin od mieyskiego Głowy i mieyskiej starszyny, cechowy gdzie jest cech od rzemieślniczego Głowy i starszyny, włościanin skarbowy od swej Zpiierz hności, a obywatelski od swego dziedzica lub zarządzającego; a takowe atestaty powinny zawierać w sobie, że ten komu się ony wydaje jest dobrej kondyty, nie notowany w złych postępkach i nie karany, oraz Skarbowe i do grona należące powinnosćie regularnie wypełnia, 1822 roku mca Januarii 10 dnia.

Sądy Exdywizorskie.

1 Sąd taxatorsko-exdywizorski na usatysfakcyonowanie kredytorów i pretensorów Wincentego Szyrmy assessora Sądu Grodzkiego Sokolskiego dekretem Sądu spraw cywilnych Białostockiego i Sokolskiego powiatów w dniu 27 października 1820 r. zapadłym, przeznaczony, w komplecie niżej podpisanych złożonym, na dniu 21 xbra 1820 r. do majątności Leygobol w powiecie Sokolskim w Obwodzie Białostockim, sytuowanej zebrawszy się jurysdykcyą swoją ufundował; a wdałszy kolei spełniając przepisy dekretu Sądu cywilnego powtórny i ostatni do zarządu termin na dzień 20 Julii 1822 r. przeznaczony, ażeby w tymże terminie wszyscy kredytorowie i z jakiego bądź względu do funduszu Wincentego Szyrmy w Obwodzie Białostockim znajdujących się pretensorowie z dowodami ich należności wyswieczającemi, a debitorowie dla wytłumaczenia się z stosunków do ich uczynionych w majątności Leygobolach w Obwodzie Białostockim sytuowanej stawili się, przez niniejszą trzykrotną do gazet Kurjera Litewskiego i Warszawskiego podający się awizacyą wzywa, ostrzegając że w skutek dekretu Sądu cywilnego należnosćie i pretensye nieprzychodzących w powtórnym terminie do Sądu niniejszego wierzycieli Wincentego Szyrmy winnemu upadkowi przez zapisanie amisyi ulegną, a na debitorach, choćby podług niestannosć, wyrażone do masy należnosćie na ich wszelkim funduszu przysądzone zostaną. Dat 1820 mca decembra 21 dnia.

Wincenty Lewicki Prezyd. Kazimierz Krzyżanowski Exdyw. Stefan Skirmont Exdyw.

Zgodno z oryginałem świadczą Hieronim Polubiński administrator folwarku Leygobol.

Przedaż Kocza.

1 Na Sawicz ulicy w domu JW. Römpera znajduje się do przedania kocz nowy za pomierną cenę o którym zarządzający tym domem da informacyą.

Sąd Exdywizorski.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, dekretem Sądu Gł. Lit. Wileńskiego 2go Depart. na domierzenie satysfakcyi kredytorom poręcznika woysk

pol. W. Ignacego Mikuckiego naznaczony, że w dniu 20 januar 1822 roku w dziele konkursowym do rozpoznania poręczonym, dekret oczywisty ogłosi, o tym wszystkie interesowane strony przez niniejszą awizacyą zawiadamia. Dat 1822 mca januar. 7 dnia. W Kossakowszczyźnie.

Leopold Giedgowd Ziemiński Telszewski i Exdywizor Prezydent. Wileński Ziemiński Sędzia Exdywizor Alojzy Jasiński. Adam Strawiński. Pisarz Ziemiński Exdywizor. Józef Paszkiewicz Regent Exdywizorski.

Do dzierżawy.

2. Niżej piszący się mając zamiar ustąpienia Najmilszemu sobie nadanego na starostwo Kubiłuny, Lencze, Osytany w Rosieńskim Powiecie położone 12-letniego prawa w zupełności, zaczynającego się z 12 apryla bieżącego roku które wedle lustracyjnego inwentarza przynosi rocznego dochodu 1700 rub. 85 kop. srebrem, zawiera 76 dymów gruntowych i ctery karczmy; używających weszć w umowę o takową possessyą, aby racyli zgłosić się do mnie w Wilnie w najprędzszym czasie. Januarii 2 dnia 1822 roku. Jenerał major woysk rossyjskich Pottoracki.

Cena produktów na rynkach wileńskich.		Dni Targowe			
		Styczeń			
		Piątek			
		dnia 6			
Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		srebr.		assygnat.	
		rubie	kop.	rubie	kop.
Beczka liewska mójca garcy liewskich 14.	Zyta suchego	12	50	50	—
	— surowego	11	—	44	—
	Pszeniicy oziamey	17	56	70	—
	— — jarey	—	—	—	—
	Jęczmienia	6	—	24	—
	Owsa	3	25	13	—
	Gryki	—	—	—	—
	Grochu	8	—	32	—
	Bobu	—	—	—	—
	Siemienia lnianego	8	—	32	—
Fud Rossyjski.	— — konopnego	—	—	—	—
	Krup jęczmiennych	13	5	52	20
	— owsianych	13	13	72	52
	— gryczanych	37	93	151	92
	Loju wołowego surowego	2	25	9	—
	— — topionego	4	50	18	—
	Miodu przasn. z woskiem	3	55	14	20
	Wosku topionego niebielon.	21	25	85	—
	Świec woskowych białych	25	—	100	—
	— — — — — żółtych	21	25	85	—
Od 1 do 7 stycznia	— — — — — lojowych przy wożnych	4	80	19	20
	— — — — — tu robionych	4	80	19	20
	Włókna towarne: lnu	—	—	—	—
	— — — — — pieńki	—	—	—	—
	Siana murożnego	—	15	—	60
	— — — — — błotnego	—	10	—	40
	Faska masła 6 garcowa	4	50	18	—
	Soli kuchen becz. gar. lit. 48	8	50	34	—
	Piwa krajow. becz. 40 garc.	3	30	13	20
	— dubeltowego	6	60	26	40

Observacje		Czas obserwacji		Wysokość Barom.		Wys. Ther. liwan		Wiatry		Odmiana w powiet	
meterslogi- czne.		dnia 9	średnia	27	cal. 4,3	lin	— 1,75	stopni	Poludn. Zachod.	Śnieg	
		dnia 10	średnia	27	— 5,8	—	+ 0,67	—	Zachodni	Pochmurno	
		dnia 11	godz. 8	27	— 7,7	—	— 1,5	—	Poludn. Zachod.	Pochmurno	